

L'estranya irrupció de José Ramón Bauzà de bell nou en la vida política illenca ha agafat a tothom de sorpresa. Ningú, en cap partit, ni tan sols en el seu, entén què pretén. La irritació que han sentit alguns dels seus companys es fa palesa en el fet que, just després que fes pública la intenció de concórrer a les eleccions internes per triar el futur president del PP (en el congrés que se suposa que se celebrarà el mes d'abril proper), diversos càrrecs han demanat a la direcció que intenti deixar-lo sense escó de senador.

Cal recordar que Bauzà no és membre de la cambra alta espanyola per elecció popular, sinó que fou elegit el juliol de 2015 pel Parlament balear en representació autonòmica. En aquell moment l'ex-president illenc, que havia perdut els comicis per una pallissa com mai no s'havia vist a les Illes, que féu passar el PP de 35 –sobre 59– a 20 diputats, es trobava contra les cordes. Molts batlles i diputats conservadors el feien directe responsable de la catàstrofe a les urnes. Ell intentava contextualitzar el drama dient que era conseqüència de l'onada general contra el PP que s'havia produït arreu de l'Estat espanyol. Però els més perspicaços li retreien que el diferencial positiu que sobre la mitjana general havia tingut històricament el PP balear, que arribà a ser de dotze punts percentuals, s'havia esvaït. I això no podia ser atribuïble a causes exògenes sinó a altres de més casolanes. A la seva manera de governar.

Aquesta contestació interna contra Bauzà adquirí en poques setmanes característiques de revolució, en el sentit que el volien fer fora de la direcció i exigien convocar un congrés extraordinari que triés de immediatament un nou comitè executiu. Ell, però, es resistia a dimitir. Aleshores va intervenir la direcció central, de Madrid, posant pau i forçant un pacte intern. Bauzà dimitiria de president del partit, el vice-president Miquel Vidal ocuparia la presidència de manera interina –fins a la convocatòria del futur congrés ordinari– i, a canvi, l'ex-president seria nomenat pel Parlament nou senador en representació autonòmica i així s'allunyaria definitivament de la política balear, tal com volien els seus crítics. Totes les parts acceptaren.

Per això la irritació ha estat tan grossa ara quan Bauzà ha anunciat que vol tor-

El retorn més estrany

José Ramón Bauzà ha anunciat que es presentarà a l'elecció de president del PP de Balears, però no té cap oportunitat d'èxit. Aleshores, per què ho fa?

Reportatge de Miquel Payeras

nar a presidir el PP. Com que ha incomplert la seva paraula, donada en aquell pacte de fa quasi any i mig, alguns càrrecs i diputats demanaren a la direcció que pensés com se'l podria deixar sense escó. Tanmateix, la portaveu, Margalida Prohens, reconeixia dimecres de la setmana passada que "l'acta és seva i no la hi podem llevar". La direcció, encapçalada per Miquel Vidal, no li ha retret, en públic, l'incompliment de la paraula donada, ni li ha demanat que deixi l'escó.

La raó del retorn

La pregunta que es fa tothom és per què vol tornar Bauzà a la política balear. No té la més mínima possibilitat de guanyar la presidència del PP, no debades té en contra un caramull d'agrupacions i a fa-

Bauzà vol tornar a la política balear, però no fa l'efecte que molts companys de partit ho valorin bé, més aviat tot el contrari.

vor molt pocs militants. És significatiu, en aquest sentit, que a l'acte de llançament de la seva candidatura únicament s'hi presentaren uns quaranta afiliats, cap ni un dels quals ocupa càrrecs orgànics o institucionals. Més clar, impossible: no pot guanyar. Aleshores què cerca exactament? La resposta la dóna a EL TEMPS Joan Huguet, ex-president del PP, ex-vice-president del Govern, ex-president del Parlament, ex-senador, entre més càrrecs ocupats al llarg de la seva dilatada vida política: "L'únic que vol és tornar a *pintar* qualche cosa, no n'hi ha més".

Segons Huguet, Bauzà està passant per una època molt dolenta. És un home que, essent president del Govern, es pensà de veres que tenia la majoria del

poble darrere seu - "té un punt messiànic indubtable" - i, en adonar-se en les urnes que no era així, "va entrar en una fase de no entendre res del que li estava passant, però pensava que tendria el favor de la direcció central, en especial de na Soraya [Sáenz de Santamaría, vicepresidenta del Govern central], i que això li donaria protagonisme a Madrid. Però a l'hora de la veritat no ha tengut ni el suport ni el protagonisme que esperava".

Una dada molt curiosa avala la tesi d'Huguet. Els dies de la investidura de Mariano Rajoy, Bauzà va fer córrer la brama que certs hotelers i dirigents del PP estatal pensaven en ell com a possible ministre o, si més no, secretari d'Estat. De Turisme. Fins i tot arribà a fer de-

claracions a la premsa local assegurant que "és un honor" que "pensin en mi" com a possible ministre. Tanmateix, com és prou conegut, ningú se'n va recordar d'ell a l'hora de repartir càrrecs. Possiblement fou el moment en què tingué la confirmació d'allò que diu Huguet: "Ha vist que no *pinta* res a Madrid, no és ningú, i això li crea un sentiment de gran frustració". Per això ha pensat de recuperar protagonisme, però a Balears? És probable. Sí, però si no té cap possibilitat de guanyar, perquè ho fa? Novament Huguet dóna la resposta. A parer seu, l'estratègia que ha posat en marxa Bauzà consisteix a fer el màxim renou possible, forçar molta polèmica i generar tota la tensió que sigui capaç amb la intenció que la direcció al carrer de Gènova a l'últim acabi obligant a una candidatura de consens de la qual ell formaria part. O bé, en el seu defecte i més probablement, "provocar igualment tota la tensió que pugui per -al final- desistir de la seva candidatura dient que ho fa per 'bé del partit' amb la intenció que qui guanyi la presidència el nomeni -i ho pot fer segons els estatuts-, a canvi de la seva renúncia, per a l'equip de direcció". S'ha de precisar que l'equip de direcció és una comissió executiva reduïda, el veritable pont de comandament de la nau conservadora, ja que el comitè executiu és molt més ampli i Bauzà ja hi pertany per haver estat president regional del partit.

Pot sortir-li bé, a Bauzà, i recuperar protagonisme polític a les Illes? És possible, però també podria ser que no. Els altres dos possibles candidats -que no han fet oficials les seves intencions- a presidir el PP, Biel Company, del sector regionalista, i Jaime Martínez, del grup considerat més espanyolista, ja han establert contactes, com a conseqüència de la irrupció de Bauzà, per pactar una sola candidatura i deixar l'ex-president a la pràctica fora de joc. Segons Huguet, "si pactessin, Madrid beneiria l'opció i Bauzà quedaria arraconat, ningú el necessitaria per a res". •